

[Hauch.]

— det skal ikke tilsløres — for Gennemførelse af Lovforslaget.

Ludvig Christensen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) gjorde den Bemærkning, at med Vedtagelsen af det her foreliggende Lovforslag vil der være knæsat en ny Ordning, hvorved man bryder med det Princip, der hidtil har været gældende, med den hellige Strejkeret. Det tror jeg alligevel ikke, man uden videre kan sige. Enhver maa jo erkende, at saa overordentlig ekstraordinære Forhold som dem, vi gennemlever i disse Aar, berettiger til og tvinger, forpligter Regeringsmagt og Rigsdag til at lovgive paa en Række Omraader, hvor det viser sig nødvendigt, uden at man ved tilsyneladende at bryde med hidtil bestaaende Ordninger skaber Konsekvenser med Hensyn til, hvad der skal ske den Dag, vi paa ny har mere normale Tilstande i vort Land. Det, der sker her ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, er, at Regeringen og Regeringspartierne er traadt i Forhandling med Rigsdagens andre Partier, navnlig med Partiet Venstre, om Gennemførelsen af meget vidtrækkende økonomiske Planer, der i høj Grad vil forandre Vilkaarene her i Landet paa forskellige Omraader. Regeringen kunde naturligvis ikke, hvis ikke disse Forhandlinger skulde opgives og maaske aldrig føre til noget, finde sig i, at Arbejdsgiverforeningen netop paa dette Tidspunkt iværksatte en Lockout.

Hvad jeg synes, man med Rette kan hævde, er, at Dansk Arbejdsgiverforenings Mænd har vist meget lidt Forstaaelse af de store Samfundsinteresser, der stod paa Spil i disse Maaneder, og taget meget lidt Hensyn til de Henstillinger og Advarsler, de har modtaget. Det er ikke saa lige til i en Situation som den, vi er inde i, at tillade Arbejdsgiverforeningen at etablere en Lockout saa stor, som man er i Stand til at gøre den, efter at $\frac{2}{3}$ af Arbejderne er kommet til at gaa arbejdsløse. Vi ved fra 1925, hvad en Lockout kan medføre for Landets Valuta. Jeg tror, at Virkningerne af en Lockout nu kunde være blevet forfærdelige, navnlig for Landbruget; jeg minder om, hvad der skete i 1925, da den danske Krone i Løbet af de faa Maaneder, Lockouten varede, røg saa stærkt til Vejrs, at den naaede Pariteten, længe før nogen havde tænkt paa, at det var muligt. Naturligvis vilde noget tilsvarende være sket under en Lockout nu, og hvad Resultatet saa var blevet ude omkring paa Landet, behøver jeg vist ikke at udmale her.

Men hertil kommer, at man andre Steder — jeg skal nævne Sverige og Norge, med hvilke Lande de danske Arbejdsgivere er skandinavisk samorganiserede — har forlænget Overenskomsterne uden Ændringer, for Norges Vedkommende oven i Købet uden at fratage Arbejderne de Procenter, som man efter bestaaende Overenskomster havde Ret til at trække fra Lønningerne. I disse to Landes Arbejdsgiverforeninger har Ledelsen forstaaet, at det ikke var gørligt under saa abnorme Samfundstilstande, som vi nu har, at etablere en kæmpemæssig social Kamp. Saa megen Forstaaelse har de danske Arbejdsgivere ikke haft. Men naar Arbejdsgiverforeningens Mænd manglede Forstaaelse af, hvad det egentlig var, der foregik i vort Land, og ikke var i Stand til at opfatte, hvad der blev sagt til dem under de Forhandlinger, der førtes her paa Rigsdagen, saa var det en bydende Nødvendighed for Regering og Rigsdag at handle, og saa maa naturligvis Regeringen og det Flertal, der gennemfører den Lov, hvorved Lockouten forbydes, tage Ansvaret herfor. Jeg er ganske sikker paa, at dette Ansvar vil være langt lettere for Regeringen og Regeringspartierne at bære end det Ansvar, der vilde hvile paa Arbejdsgiverforeningens Ledelse for, hvad der kunde ske under en Lockout.

For øvrigt er Forholdene jo ikke saaledes, at Arbejdsgiverforeningens Krav om Lønreduktion er saa paatrængende nødvendigt, som den selv hævder. For vore Eksportindustriers Vedkommende er det givet, at vi meget vel kan konkurrere med Ulandet overalt, hvor vi kan faa Ret til at indføre vore Varer, og det viser sig tillige, at den indenlandske Industri paa en Række Omraader kan producere praktisk talt til de samme Priser, som man kan producere til andre Steder. De Grunde, som Arbejdsgiverforeningen hævder der har været til at forlange 20 pCt. Reduktion af Lønningerne, har altsaa ikke foreligget. Men saa har man fremsat en ny Paastand denne Gang, en Paastand, der ikke tidligere har været fremme offentligt, nemlig at uorganiserede Arbejdsgivere rundt omkring i Landet ved Hjælp af lavere betalt Arbejdskraft er begyndt at tage en Mængde Arbejde fra de organiserede Arbejdsgivere. Selve dette Forhold er dog ikke noget nyt, og jeg vil gerne herfra sige, at det ikke for Tiden eksisterer i saa meget større Udstrækning, at der heri skulde ligge nogen Bègrundelse for Dansk Arbejdsgiverforening til at etablere Lockout for at faa Lønningerne reduceret med 20 pCt.